

Ni hujšega, če te davi črn obup.
Rešitev: par žličk sončnega olja ...

Milan Dekleva

Lenča Flenča

NAPITEK ZOPER ŽALOST

OSEBI: **LENČA**, **BRATEC**

(Lenča zajtrkuje. Bratec si zamišljen podpira glavo z obema rokama.)

LENČA: Držiš se kot kislja repa ... (Bratec še bolj poklapan.) Ej,

čemerika! Kaj ti je?

BRATEC: Davi me.

LENČA: Kdo te davi?

BRATEC: Žalost. Črn obup. Jaz bi se kar –

LENČA: Zakaj?

BRATEC: Ker je tak dan. Ker greš v šolo. Ker ste vsi tako zaposleni ...

(Premor.)

LENČA (se udari po kolenih): Že vem!

BRATEC: Ti že mogoče, ampak jaz ne vem.

LENČA: Vem za rešitev!

BRATEC (dvigne glavo): Rešitev?

LENČA: Spravila te bom v dobro voljo.

BRATEC: A ja? To bi rad videl. Kako?

LENČA: S čudežnim napitkom.

BRATEC (sumničavo): Čudežnim?

LENČA: Ja. Poznam recept za napitek, po katerem si vesel in sloboden kot indijanski žrebec! Čakaj! (Gre k omari, jemlje ven stekleničke in zavitke.)

BRATEC: Si prepričana?

čemerika – čemerin
človek; ne bodi no taka
čemerika

dávi – danes zjutraj

daviti – s stiskanjem grla
onemogočati dihanje

LENČA (razpostavlja stvari pred njim na mizo): Ni vprašanje. Imenuje se **Krik stoterih sonc**. Odpri oči in se čudi: v skodelico nalijemo gruzinski čaj. Dodam naribano črno redkvico ... žličko medu, zelenega popra, cimeta ... hrena, mlete paprike ... Vse skupaj dobro premešamo in začинimo s kapljico materine dušice in ... in ... tremi kapljicami žajblja ... (Vse nazorno izvrši.) Tako. Izvoli!

BRATEC (previdno, počasi nagne skodelico k ustom, izpije dolg požirek): Uffff! (Pljune, skoči v zrak in prične dirjastiti po sobi kot pravi žrebec. Dere se, najbrž hoče priklicati dež.)

LENČA (navdušeno): Končno mi je uspelo. Ko sem to storila s sošolko na izletu, je padla pod mizo kot spodrezan snop!

dirjástiti – divje, vihravo
teči

snòp – večji šop
povezanega požetega žita,
slame

Narisa: Damijan Štepančič